

Hej!

Idag - måndag 12 november - offentliggjorde facken inom industrin (FI), där Unionen ingår, våra gemensamma avtalskrav inför avtalsrörelsen 2013. Vi kräver löneökningar på 2,8 procent som ska säkra reala löneökningar, utgångspunkten är ett ett-årigt avtal. Förutom lönen så vill vi inom FI se ytterligare en månads föräldralön och en fortsatt utbyggnad av de branschvisa systemen för arbetstidsförkortning. Kraven är välavvägda utifrån den ekonomiska utvecklingen.

Siffran och förslaget till FI-plattformen kan ses som ett av startskotten för en avtalsrörelse. Sverige har traditionellt en ordning på arbetsmarknaden där industrin har en lönenormerande roll, att det sätts ett så kallat "märke" som sedan andra branscher har att förhålla sig till. Märkessättningen har sedan tillkomsten av industriavtalet 1997 lyckats leverera både reallöneökningar och tillväxt i Sverige.

Inför 2013 ser vi inom FI att det är fortsatt viktigt att det finns en märkessättning på arbetsmarknaden, det betyder att vi inom FI vill träffa de första avtalen men också att avtalen måste innehålla någon form av siffra, samt att avtalen både tar hänsyn till industrins konkurrenskraft och samhällsekonomin i stort.

Vår bedömning inom FI är att vi nu inte kommer att kunna få lika stora löneökningar denna avtalsrörelse som den förra, utan att riskera konkurrenskraften eller sysselsättningen. Men den svaga utvecklingen av industriproduktionen beror inte på industrins konkurrenskraft utan på den låga efterfrågan i omvärlden.

Inom FI är vi dock övertygade om att en för låg löneökningstakt för 2013 också skulle var skadligt för ekonomin i stort, eftersom hushållens konsumtion då skulle bli lägre. Vi föreslår därför en löneökningstakt som är något under det historiska snittet för industriavtalet för avtalsrörelsen 2013.

Läs gärna mer om FI-plattformen på [dagens DN-debatt](#) och på [facken inom industrin](#).

Med vänliga hälsningar

Niklas Hjert
Förhandlingschef Unionen